

Regeringen har ikke fundet det rimeligt, at disse medlemmer skulle kunne fortsætte med at få dagpenge efter reglerne om den forlængede dagpengeret, og det foreslås derfor i § 51 a, stk. 3, at dagpenge til disse medlemmer ikke kan udbetales efter det tidspunkt, hvor medlemmet ikke længere opfylder 26 ugers reglen.

Det er endvidere påpeget af LO, FTF og AC, at lovforslaget betyder et forøget behov for rådgivning og vejledning af ledige, som skal have uddannelsesydelse eller iværksætterydelse, og at dette ikke kompenseres fuldt ud af lempelsen ved jobkabelsesordningens bortfald.

Dette vil afhænge af, hvorledes vejledningsindsatsen nærmere tilrettelægges. Det vil bl.a. være muligt og nødvendigt at lægge vægt på kollektive informations- og vejledningsaktiviteter fremfor mere individualiserede vejledningsformer. Endelig vil der også kunne rådgives og vejledes af andre end AF-systemet, f.eks. arbejdsløsheds-kasser, fagforeninger og uddannelsesinstitutioner.

I kommentaren fra Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke er det ønsket oplyst, om medlemmer, som gennemfører en erhvervsmæssig uddannelse på 18 måneder og dermed bliver berettigede til en ny dagpengeperiode, jfr. § 56, stk. 1, i arbejdsløshedsloven, skal gennemgå ventetiden for dimittender på 1 måned efter uddannelsesafslutning.

Jeg skal hertil bemærke, at medlemmer, der gennemfører en uddannelse med uddannelsesydelse, skal have udbetalt dagpenge efter dimittendsatsen umiddelbart efter uddannelsens afslutning – hvis de i øvrigt opfylder betingelserne.

Samvirket finder det uhensigtsmæssigt, at medlemmer, som modtager en iværksætterydelse, kan forblive i en lønmodtagerkasse.

For at undgå et stort antal overflytningssager er det fundet hensigtsmæssigt, at medlemmet får mulighed for at forblive i sin kasse, indtil det er endeligt afklaret, om medlemmet vil fortsætte som selvstændig erhvervsdrivende. Om forlængelse af den 1-årige dagpengeperiode på 70 pct. kan jeg oplyse, at de almindelige regler i arbejdsløshedsloven finder anvendelse, således at også »døde perioder« medfører forlængelse.

I bemærkningerne fra Dansk Arbejdsgiverforening er der peget på, at der ikke er

oplysninger om, hvad der kan betragtes som selvstændig virksomhed.

Det må her være naturligt at tage udgangspunkt i hovedbeskrivelsen af selvstændig virksomhed inden for arbejdsløshedsforsikringen, hvorefter der foreligger udøvelse af selvstændig virksomhed, når pågældende for egen regning – alene eller sammen med andre – driver virksomhed som f.eks. fabrikant, håndværksmester, handlende, landbruger eller revisor. I øvrigt kan der henvises til besvarelsen af spørgsmål 69.

Ad bilag 2

Vedrørende Dansk Erhvervsvejlederforenings bemærkninger til uddannelserne inden for undervisningsministeriets område har jeg indhentet følgende udtalelse fra undervisningsministeriet:

»Det fremhæves, at de ledige ønsker alment kurser samt specialarbejder- og efteruddannelseskurser.

Dette ønskemønster må i vid udstrækning antages at skulle ses i sammenhæng med de gældende regler for lediges deltagelse i undervisning. Nye regler på området vil stimulere de ledige til at se et bredere spektrum af uddannelser som attraktive tilbud. Der er derfor behov for, at der forefindes tilbud om erhvervskompetencegivende uddannelser også til de ledige.

Erhvervsuddannelserne findes på forskellige niveauer, og der er dermed også forskellige adgangskrav til de forskellige uddannelser. En betydelig del af erhvervsuddannelserne kræver imidlertid ikke specielle forkundskaber.

Der antydes desuden, *dels* at der ikke findes ledige pladser i erhvervsuddannelserne, og *dels* at ledige pladser findes på områder med ringe beskæftigelsesmuligheder – måske »fordi de unge ved dette«.

Desværre må det konstateres, at der er stor søgning til nogle områder med stærkt begrænsede praktik- og beskæftigelsesmuligheder. Omvendt er der ledige pladser på områder med beskæftigelsesmuligheder (f.eks. jern og metal, bygge og anlæg samt teknikeruddannelserne). På disse områder var der i 1984 ca. 2.500 ledige pladser.

Erhvervsvejlederforeningen spørger, hvorledes man sikrer, at uddannelsesstilbuddene indrettes efter de lediges behov.